

Nieuwsbrief Kroatië voorjaar 2011 (1)

Stichting Vrienden Speciale Kinderhulp

Beste allemaal

Hierbij de eerste nieuwsbrief in 2011 vanuit Kroatië. Afgelopen vrijdagavond zijn we rond 9 uur aangekomen op onze vaste verblijfplaats waar het eten al klaar stond en waar we door de hele familie werden opgewacht. Het was een warm welkom.

De reis is zeer voorspoedig verlopen zonder veel oponthoud of toestanden onderweg. Ook de douane zijn we met een glimlach en een vriendelijk woord doorgekomen maar wel met zweethandjes.

Na het rustig aan gedaan te hebben de eerste zaterdag, lekker uitslapen, wat boodschappen doen en verder gewoon lekker even helemaal niets behalve dan de auto leeghalen en onze kamers in orde maken, was het zondag al weer een stuk drukker.

Onze Lidija en Josip (een meisje die we kennen van ons eerste kamp, die getrouwd is met een jongen van ons derde kamp en inmiddels moeder en vader van een zontje en een dochter) liet haar jongste dochter dopen in de kerk en daar waren wij ook voor uitgenodigd.

Het was heel bijzonder om dat mee te maken maar het was wel een doop zoals wij hem vroeger kenden. De ouders gingen met peter en meter naar de kerk. Er werd gedoopt en dan weer weg. Zo snel ging het hier dus ook. Met een kwartier misschien 20 minuten, stonden we al weer buiten en waren we op weg naar de lunch met goede vrienden en wederzijdse grootouders en overgrootmoeder.

Er was een ruimte afgehuurd waar we de lunch konden gebruiken want in het huis van de ouders kon dat niet, dat is veel te klein om met meer dan 6 personen in te zitten. Het eten was meegenomen door de familie en we hebben heerlijk gegeten. Rond 5 uur waren we 's middags thuis bij baka (grootmoeder) waar 's avonds nog een aantal familieleden langs kwamen. Gezellig en druk maar dat zijn we gewend.

A3, afslag Regensburg. Nog 6uur te gaan...

Kennismaking op school.

Vandaag begon dan het echte werk. We hadden ruim van te voren afgesproken dat we maandagochtend de eerste oudergesprekken zouden hebben maar het is niet voor de eerste keer dat dingen niet gaan zoals we gepland hebben en zo dus ook vandaag.

Geen oudergesprekken maar een gesprek met het nieuwe hoofd van de school en met de leerkrachten die mee gaan, en verder kregen we eerst de kinderen te zien.

Kennismaking en gesprekken met leerkrachten en kinderen.

Dat was wel heel erg leuk. In totaal zijn we op twee scholen geweest, de kinderen van de derde school zien we aanstaande woensdag. We vertelden de kinderen wie we waren en wat we kwamen doen. Ze waren heel erg geïnteresseerd en stelden allerlei vragen over het kamp en wat je in Nederland kan zien. Opvallend was dat veel kinderen redelijk goed Engels verstonden en het zelfs durfden te spreken. Dat is leuk want dan heb je geen tolken nodig. We hebben er veel vertrouwen in dat het met dit kamp ook weer goed zal gaan.

Na afloop van de gesprekken met de kinderen bleven er twee kinderen achter. De ouders van deze kinderen zitten financieel in zo'n slechte situatie dat er geen documenten voor de reis geregeld kunnen worden. Samen met de leiding van de school is afgesproken dat de stichting voor de benodigde papieren gaat zorgen en deze ook zullen betalen in samenwerking met de leerkracht van de school. Dat is een geruststelling voor de ouders en voor de kinderen.

Mijnenvelden in de buurt van Tovarnik.

Gelukkig zijn ze ook weer begonnen met het ruimen van mijnen. We kwamen langs een enorm groot veld dat helemaal afgebakend was en in vakken verdeeld.

Dat is wel goed om te zien want er liggen nog steeds ontzettend veel mijnen rond de dorpen en grote steden.

Het zal nog heel lang duren voordat deze weg zijn

Maar verder zijn we ook nog fysiek bezig. Ton is bezig om de grote stenen werv bij oma schoon te spuiten en zijn we ook nog bezig om de nodige walnoten van hun velletje te ontdoen en ik kan je vertellen dat je daar uren mee bezig bent. Het zijn er niet zo maar een paar maar een aantal kratten vol. Maar het weer is goed dus we doen dat lekker buiten en krijgen zo een kleurtje.

Bijkletsen met kinderen van een vorig kinderkamp.

Vandaag hebben we ook weer een aantal kinderen gezien van voorgaande jaren. Dat was erg leuk. En tevens hebben we een visje uitgegooid voor volgend jaar bij een school waar we al eerder kinderen vandaan hebben gehaald.

De bus is inmiddels voor de helft leeg maar er zijn nog veel spullen die naar diverse scholen gebracht moeten worden en naar diverse kinderen. Iedereen die iets mee gegeven heeft alvast heel hartelijk dank namens scholen en kinderen.

Tot de volgende nieuwsbrief,

Ton en Tineke